

Ο ΔΑΝΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΩΝ ΤΗΝ ΜΑΤΘΙΛΔΗΝ

(*Αντίγραφον ἐκ τῆς εἰκόρος τοῦ M. Maignan*)

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐξετέθη ἐν τῇ παρισιανῇ ἐκθέσει τοῦ 1881, εἶνε δ' ἔργον τοῦ *Maignan* εἰλημμένον ἐκ τῆς Θείας Κωμωδίας.

Ὁ Ἀλβέρτος Μαινὰν εἶνε εἰς τῶν ζωγράφων, οἵτινες καταλαμβάνουσι θέσιν ἐν τῇ νέᾳ σχολῇ. Μέχρι νῦν, ὡς φαίνεται, ἐδεικνύετο μᾶλλον ὡς χρωματιστὴς ἢ ὡς ζωγράφος χαρακτηριστικὸς καὶ αἰσθηματικὸς.

φεύς τῆς Θείας Κωμωδίας. Καὶ διὰ τὴν ἀφαιρέσιν τῆν ὑποψίαν ὅλην εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν λόγων τοῦ καχαραγμένον ἐπὶ τῆς εἰκόρος, ὁ ζωγράφος δίδει εἰς τὸν ποιητὴν, ἤδη ὥριμον, στάσιν σεβασμίαν καὶ εὐλαβῆ. Ἡ Ματθίλδην στρέφεται καὶ ἀπολογεῖται, ὁ δὲ Βιργίλιος εἶναι ἐνταῦθα ὡς ἐν κωφὸν πρόσωπον. Μετὰ τινὰ βήματα τὸν πλησιάζει εἰς τὴν παραδείσιον χώραν, ὅτε καὶ τὸν ἀφανίζει. Ἐχει χάριν καὶ ἀφέλειαν εἰς ταύτην τὴν σύνθεσιν, ἣν στενοχωρεῖ ἐνίοτε καὶ μικρὰ τις ἀμφιβολία.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΛ.

Ὁ Δάντης συναντῶν τὴν Ματθίλδην.

Εἶνε Βενετὸς μᾶλλον ἢ Λομβαρδὸς καὶ μάλιστα ὥσως Ῥωμαῖος. Ὅμως πρὸ τῆς τελευταίας Ἐκθέσεως ἐπελάβετο μετ' ἐπιτυχίας τοῦ παθητικοῦ μέρους τοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος. Τοῦτο δὲ τὸ ἔτος ἐτέθη ἐπὶ τοῦ ἔκρινου ἐδάφους τῶν πρώτων ἀνθρωπίνων παραδόσεων. Μᾶς δεικνύει τὸν Δάντην συναντῶντα τὴν Ματθίλδην, ἥτις συλλέγει ἄνθη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Καθαρηρίου (*Purgatoire*.) «ὦ ὠραία γυνή, ἡ ὁποία θερμαίνεται εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἑρωτος», λέγει ὁ συγγρα-

ΠΕΡΙ ΟΝΕΙΡΩΝ (*)

(Δ. Γ. ΛΑΓΟΠΑΘΗ)

Ὁ ἄνθρωπος φύσει περίεργος ὢν καὶ ἀεὶ σπεύδων πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας τῶν περὶ αὐτὸν ὄντων ἐνασμενίζεται νὰ κοσμή δι' ὑπερφυσικῶν καὶ φαντασιωδῶν ιδιοτήτων τὰ ἐκπλήζαντα τὴν διάνοιαν αὐτοῦ

(*) Ἀπόσπασμα ἐξ ἀνεκδότου περὶ ὀνείρων διατριβῆς μου